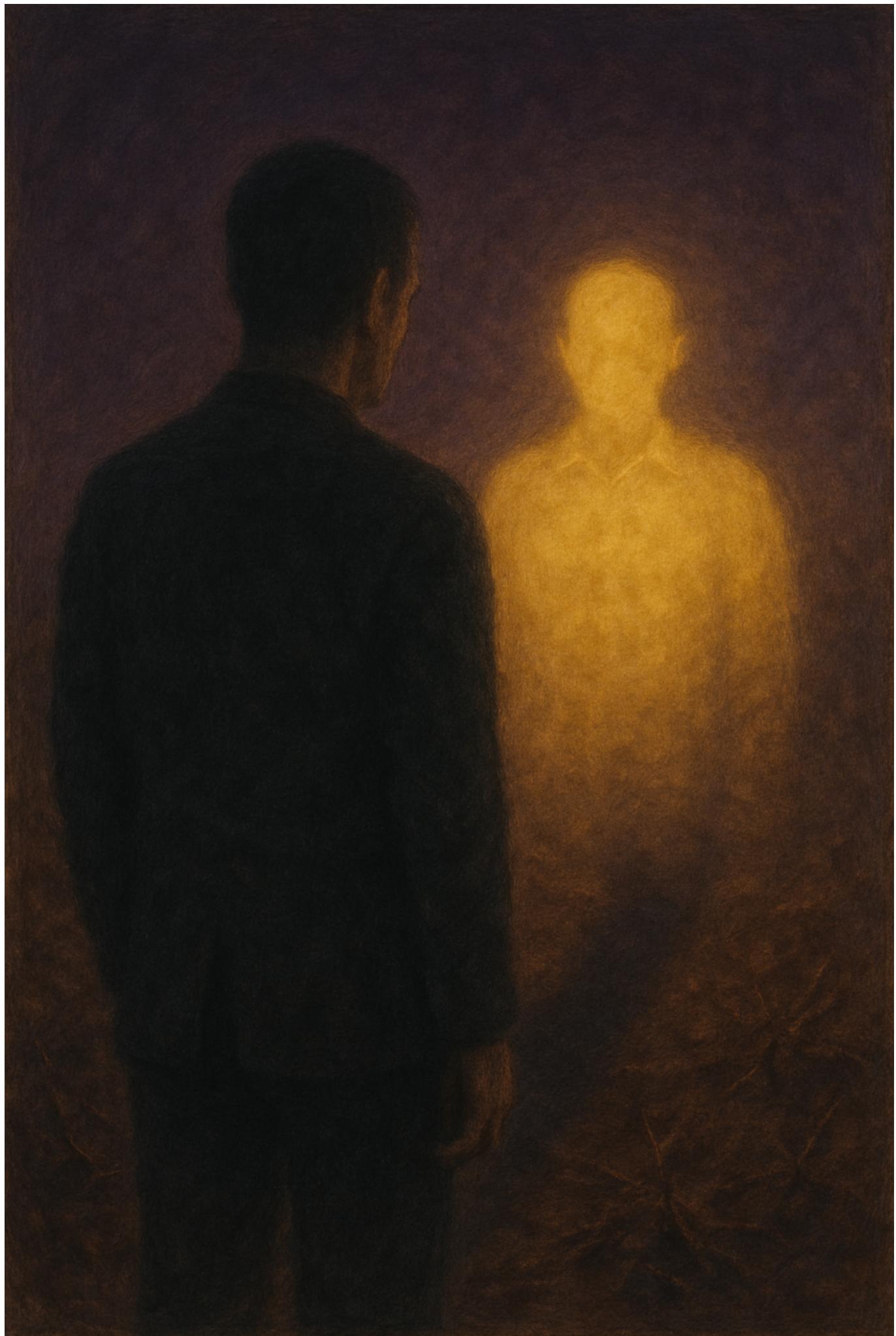

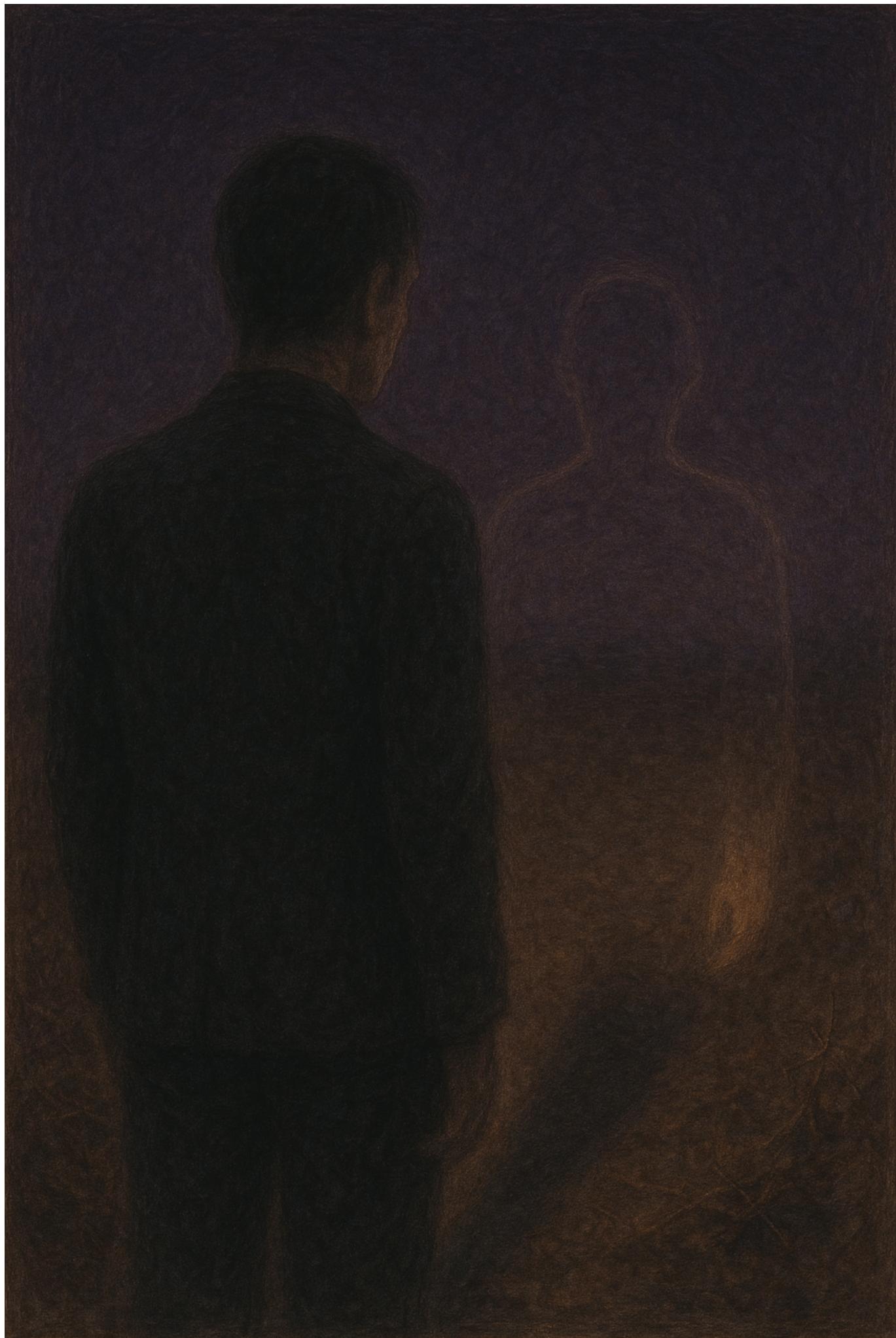
I. Når Ingen Så Mig

En skygge i horisonten. Jeg står stille. Ser noget jeg ikke vil se. Og ved, at det allerede bor i mig.

II. Når Jeg Lignede Ham

Hans form i mit blik. Mit blik i hans form. Ingen vej udenom: jeg bar ham videre.

III. Jeg Troede, Jeg Var Fri

Jeg råbte: jeg har lagt dig bag mig! Men han svarede ikke. For han var stadig i mig.

IV. Jeg Gav Ham Tilbage

I et øjeblik uden øjne, lagde jeg hans skygge fra mig. Ikke som hævn. Som handling.

V. Jeg Så Mig Selv Igen

En ny spejling. Ikke i hans ansigt. I mit eget. I jorden. I lyset. I de første spirer.

VI. Jeg Kalder Ham Frem - Som Ven

Hvis han vil komme nu, kan han komme. Jeg behøver ham ikke. Men jeg har plads til ham.

Efterskrift: Til Alle Der Bærer Farskygger

Du må gerne være vred.

Du må gerne være stille.

Du må gerne ikke vide, hvad du føler.

Men når du en dag står i dit eget lys

og mærker en varme bag dig,

så vend dig ikke bort.

Det kan være en skygge der vil hjem.

Eller dig selv, der er klar til at gå videre.

Vi går sammen.

Vi går hele vejen.

Vi går med åbne øjne.

- Raphael